

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

לפני כבוד השופט אריאל ברגנר

מחמד אבו גריבה

התובע

נגד

ביטוח לאומי תאגיד מס' 500500772

הנתבע

פסק דין

1

2

בפני תביעה כספית ע"ס 135,000 ₪ שעניינה איסור לשון הרע.

3

4

כתב התביעה

5

6

התובע שהוא אדם נשוי ודתי, קיבל ביום חמישי 8.7.21 הודעת מייל מהנתבע הכוללת מכתב הממוען

7

אליו:

8

9

"הנדון: תביעה למזונות

10

אנו מאשרים שקיבלנו את הטופס בקשה לתשלום עפ"י חוק המזונות.....".

11

12

התובע הזדעזע ממש מקבלת המייל אשר הגיע גם אל אשתו, שיש לה גישה למייל של בעלה והדבר

13

יצר מידית מריבת ענק, בלגאן אימים, פיצוץ משפחתי קטלני, סכסוך מתמשך, כאשר אשתו מטיחה

14

בתובע שורה של האשמות קשות ועוד...

15

16

התובע נאלץ להמתין את כל סוף השבוע עד ליום ראשון בו יכול היה לפנות אל הנתבע, לאחר סוף

17

שבוע בו הסתגר עם תחושות קשות מאד ובבוקר יום ראשון התקשר אל הנתבע ונאלץ להמתין 40

18

דק' עד שמוקדנית ענתה לשיחה ורשמה את הודעתו. רק לאחר 3 ימי עבודה התקשר נציג הנתבע אל

19

התובע והתנצל באופן חלקי על הדבר.

20

21

המייל שנשלח לתובע היה לאדם נשוי ואב ל- 3 ילדים קטינים והמכתב היה הרסני וללא כל יסוד

22

ברשלנות קיצונית.

23

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

כתוצאה מקבלת המייל, אשת התובע נפגעה וכעסה מאד והדבר גרם למריבת ענק ופיצוץ משפחתי לתובע, לאשתו המזועזעת ועוד...

ביום 18.7.21 הנתבע שלח לתובע מכתב ובו מציין כי הסמס שנשלח אליו נבע מטעות טכנית כאשר בטעות הוזן מספר הזהות של התובע במקום של מגישת התביעה ולאחר פנית התובע הנתבע מחק את התביעה. הנתבע מצר על עגמת הנפש.

התובע טוען כי נגרמה פגיעה קשה בשמו הטוב וטוען להפרות חוק איסור לשון הרע ודברי חיקוק נוספים ועותר לפיצוי בסך של 135,000 ₪.

כתב ההגנה

הנתבע טוען כי דין התביעה כנגדו להידחות על הסף בהיעדר עילה ו/או יריבות והוא פעל לעל פי החוק בתום לב וללא כוונת זדון.

מכתב הנתבע מיום 8.7.21 לא נשלח לתיבת הדוא"ל האישית של התובע אלא נשלחה הודעה כללית שלא ניתן ללמוד ממנה דבר ואין הדבר מהווה "פרסום".

הנתבע טוען להגנת תום הלב לפי סעי' 15 לחוק ולחילופין ההקלה על פי סעי' 19 שכן עוד באותו היום בו התובע שוחח עם נציגת הנתבע נשלח אליו מכתב בדבר השגגה שנפלה בהזנת תעודת זהות של התובע.

אין הפרה של חוק הגנת הפרטיות והנתבע לא הפר כל חובה חקוקה.

כמו כן הנתבע טוען כי אין כל עוולה נזיקית והתובע לא הקטין את נזקו ויש לייחס לו אשם תורם של 100%.

הנתבע מכחיש גם את הנזקים הנטענים.

הנתבע מציין כי ככל הנראה בשל שגגה בעת הזרמת התביעה של אשה הוקלד בטעות מספר הזהות של התובע הנתבע שלח מכתב מיום 8.7.21 לאתר שירות אישי של התובע באתר האינטרנט של הנתבע. הודעה על קיומו של המכתב נשלחה אל התובע בסמס לטלפון הנייד שלו ולתיבת הדוא"ל האישית שלו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

הנתבע מדגיש כי ההודעה אינה מפרטת את תוכן המכתב אלא מציינת כי ממתין מכתב באתר השירות תוך צירוף קישור להורדת המסמך. לאחר הלחיצה על הקישור יש לאמת הזהות.

בניגוד לטענות התובע, על פי מערכות הנתבע, התובע צפה במכתב ביום 13.7.21 בשעה 9.03 ויצר קשר עם המוקד הטלפוני של הנתבע.

לבקשת התובע, ביום 18.7.21 הנתבע שלח מכתב בו מסביר כי מדובר בטעות של הקלדת מספר זהות והתנצל על עגמת הנפש.

ההליך

בישיבה שהתקיימה ביום 22.12.24 שמעתי את עדות התובע ואשתו הגב' אלה אבו גריבה.

בישיבה שהתקיימה ביום 2.1.25 שמעתי עדותו של מר מרדכי מסיקה.

לאחר תום שמיעת העדים הוריתי לצדדים לסכם טענותיהם בכתב.

הכרעה

תביעה זו הוגשה במספר עילות:

לפי חוק איסור לשון הרע

לפי חוק הגנת הפרטיות

לפי חוק החוזים (תרופות) וחוק יסוד כבוד האדם וחירותו

לפי חוק הגנת הצרכן

עוולת הרשלנות

חוק איסור לשון הרע

על מנת להוכיח את עילת איסור לשון הרע, יש להוכיח, בין היתר, כתנאי בין בלתו, את רכיב 'הפרסום' של אותו דבר לשון הרע.

סעי' 2 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, קובע מהו והפרסום הנדרש:

ס"ק (ב): "רואים כפרסום לשו הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

1 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת

2 הנפגע;

3 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

4
5 הבה נבחן את עובדות הפרסום.

6
7 כתב התביעה ותצהיר עדות הראשית של התובע נוסחו בסרבול רב וקשה היה לאתר את הטענות
8 הרלוונטיים ובמיוחד בתצהיר אשר היה אמור לכלול עובדות בלבד והתובע בחר לכלול בו טענות
9 משפטיות מסורבלים וחבל על כך. הדבר גזל זמן שיפוטי רב ומיותר.

10
11 רק בסעי' 13 לתצהיר, התובע מציין כי ביום 8.7.21 ראה הודעת מייל שקיבל מהנתבע ובה ראה את
12 מכתב הנתבע נשוא התביעה. בסעי' 15 ציין התובע כי הודעת המייל הנ"ל הגיעה גם לידי אשתו.

13
14 התובע צירף לתצהירו את נספח 1, מכתב הנתבע מיום 8.7.21.

15
16 מעיון במכתב עולה כי הוא מכותב לתובע בלבד.

17
18 בין הצדדים מחלוקת לגבי אופן שליחת המכתב. התובע טוען כי המכתב נשלח AS IS לתיבת המייל
19 ואילו הנתבע טוען כי קודם לכן נשלחה הודעת סמס ונשלחה הודעת מייל עם קישור בלבד ורק לאחר
20 הכנסת קוד שנשלח, רק אז נפתח המכתב שנשלח אל התובע.

21
22 הנתבע צירף את נספח ב' לתצהיר מטעמו ובו טבלה שהוצאה מהמערכת הממוחשבת של הנתבע בה
23 ניתן לראות בבירור כי ביום 8.7.21 הנתבע שלח אל התובע מסרון ואישור קבלת תביעה.

24
25 מעבר למכתב מיום 8.7.21 התובע לא צירף כל מסמך המוכיח את טענתו כי המכתב הגיע גלוי לתיבת
26 המייל והתובע לא הציג את הודעת המייל עצמה בה ניתן היה לראות את הדברים הנטענים על ידו.

27
28 בנסיבות אלה אני קובע כי התובע לא הצליח לסתור את טענת הנתבע שנתמכה במסמך נספח ב'
29 הנ"ל, כי בטרם נפתח המכתב לעיון, נשלחים מייל ומסרון עם קישור המוביל לקבלת קוד אבטחה
30 כפי שעולה במפורש בנספחים ג' (המסרון) ו- ד' (דוגמא להודעת המייל) לתצהיר הנתבע:

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

נספח ג:

"שלום מחמד אבו גריבה,

מכתב מתאריך 08/07/2021 ממתין לכם באתר שירות של המוסד לביטוח לאומי.

קישור ישיר להורדת המסמך:

....."

נספח ד:

"שלום...

מכתב מתאריך 08/07/2021 ממתין לכם באתר שירות של המוסד לביטוח לאומי.

לחץ/י כאן להורדת המכתב".

לפיכך איני יכול לקבל את טענת התובע כי המכתב נשלח באופן כזה שהגיע אל אשת התובע ומהווה על כן "פרסום" כנדרש לפי סעי' 2 לחוק איסור לשון הרע.

המכתב נשלח ישירות אל התובע באופן של משלוח קישור לפתיחתו ורק לאחר זיהוי פרטים וקבלת קוד אבטחה, כפי שנטען במפורש ובהרחבה ע"י הנתבע אשר צירף את הראיות המתאימות. העובדה שאשת התובע ראתה את המכתב, נובעת לחלוטין מהסכמתו של התובע לכך כאשר אפשר לה לעשות כן לאחר שרשם את קוד האבטחה בקישור שקיבל. אין מקום לחייב את הנתבע על הסכמה זו של התובע אשר הוא בעצמו אפשר את פרסום המכתב לאשתו.

אי צירוף הודעת המייל שהתובע טען שקיבל, במלואה, מקימה את החזקה של אי צירוף ראיה רלוונטית שבידי בעל דין והמשמעות הנובעת מכך, שלו היתה מצורפת היתה פועלת לרעתו.

על כן אני מקבל את טענות הנתבע בעניין זה, קובע כי רכיב הפרסום לא הוכח ולא ארע ודוחה את התביעה בעילת חוק איסור לשון הרע.

חוק הגנת הפרטיות

התובע טוען בסעי' 24 לסיכומים מטעמו כי הנתבע פגע בפרטיותו בהפרת חובת הסודיות לגבי ענייניו הפרטיים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

סעי' 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 מונה רשימה סגורה של אירועים אשר יכולים להיחשב כפגיעה בפרטיות:

- (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;
- (2) האזנה האסורה על פי חוק;
- (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
- (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
- (4א) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא השתיות בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע" – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;
- (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה, "כתב" – "לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;
- (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
- (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;
- (8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
- (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
- (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
- (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד".

התובע טוען להפרת ס"ק 7, 8 ו-11.

לא ברור הכיצד הנתבע הפר סעיפים אלה והפר את סודיות התובע כאשר התובע הוא זה שמסר את כתובת הדוא"ל והסיסמא האישית שלו ושהוקצתה לו בלבד ואפשר גישה למידע שהתקבל לאשתו.

על כן אני דוחה גם טענות אלה של התובע.

חוק החוזים (תרופות) וחוק יסוד כבוד האדם וחירותו

עילות אלה נוספו בעלמא וללא כל הסבר ופירוט ולכל היותר ניתן לראותן כחלק מעיבוי הטענות לעניין הנזק שנגרם לתובע.

על כן עילות אלה נדחות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

חוק הגנת הצרכן

עילה זו נטענה גם היא בעלמא ובסיכומי התובע אין כל פירוט לגביה. גם עילה זו נדחת.

עוולת הרשלנות

על מנת להוכיח עוולה זו על התובע להוכיח חובת זהירות מושגית כללית וקונקרטית ולאחר מכן קשר סיבתי בין הפרת החובות לנזק שנגרם.

לא יכול להיות חולק כי הנתבע חב כלפי התובע בחובת זהירות מושגית כללית ואף קונקרטית בכך שישמור בסודיות עניינים הקשורים אליו.

הנתבע מאשר כי ארעה תקלה של פקיד/ה שבטעות רשם ספרות שונות במספר הזהות בהזנת הפרטים, כך שנרשם בטעות מספר הזהות של התובע במקום של תובעת מזונות וטעות זו יצרה את תגובת השרשרת של משלוח הודעת מייל ומסרון עם קישור למכתב הממוען אל התובע.

לאחר שלא הובאו ראיות למעשה במכוון והדבר אף לא נטען הרי שיש להכריע האם במשלוח המכתב באופן בו נשלח 'עם הטעות' יש כדי התרשלנות של הנתבע.

אמנם כבר קבעתי לעיל שלא נעשה "פרסום" על פי חוק איסור לשון הרע ולא בוצעה הפרת סודיות על פי חוק הגנת הפרטיות שכן המכתב נשלח את התובע בלבד, אך מסתבר כי התובע אפשר לאדם אחר – אשתו – לקבל גישה לאותו מכתב (וגם למנהל החשבונות שלו ששמע את הדברים) ומכאן הנזק שנגרם.

לאחר שקילת מלוא הנסיבות אני סבור כי למרות הטעות של הנתבע, אין בכך כדי להוות רשלנות אשר הובילה לקשר הסיבתי שבין הטעות ולנזק שנטען על ידי התובע.

הוכח בפני כאמור לעיל כי הודעת המייל והמסרון הכוללים קישור לקבלת המכתב, נשלחו באופן אישי של התובע בלבד. התובע הוא זה שאפשר לאשתו ולמנהל החשבונות להיוודע למכתב ולתוכנו.

כאשר התובע מסר את מספר הטלפון שלו ואת כתובת המייל שלו לנתבע לצורך קבלת דברי דואר, הוא לא עדכן את הנתבע (והדבר לא נטען כלל) כי כתובת זו אינה אישית וכי אדם נוסף יכול לעיין בה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 4048-06-22 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

על כן אני קובע כי הנתבע אמנם התרשל בהזנת מספר הזהות של התובע אך לא התרשל באופן משלוח המכתב ועל כן גם טענת הרשלנות נדחית.

סוף דבר

התביעה נדחית לאחר שהתובע לא הוכיח את עילות תביעתו כנגד הנתבע. בנסיבות העניין אחייב את התובע בהוצאות הנתבע בשיעור מופחת ועל כן אני מחייב אותו לשלם לנתבע הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 6,000 ₪ ומע"מ.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

אריאל ברגנר, שופט